

Laulu Ylivieskalle

Ylivieskan kaupungin kotiseutulaulu

Holger Sihvola

Johdanto

mf *rit.*

Henkevästi ♩ = 112

1. Syn-nyin-seu - tu Y - li - vies - ka kal - lein - ta mi ol - la voi,

mf

tääl - lä leis - kui hen - gen lies - ka, Päi - vä - Pek - ka ta - ri - noi.

mf *rit.*

a tempo

Ta - lon - poi - ka kas - vaa tääl - lä, kor - ke - al - le yl - tää voi.

mp

11 Sy - dän ja - lo, aat - teen pa - lo kal - li - ois - ta sa - la - moi.

Meno mosso

13 Tääl-lä myös - kin i - säin us - ko laak - son kan - saan tur - vaa loi.

15 Uu - den a - jan aa - mu - rus - ko sä - vel - tä ei muut - ta voi.

a tempo

17 A - jan aal - toin pau - hin - nas - sa ko - ti - seu - tu kas - vaa voi,

19 la - ke - u - den lai - ta - mil - ta taattoin te - ot tari - noi.

poco cresc. *dim. e rit.*

21 *Väljike*

mp

2. Kahden puolen Kalajoen
kylät vanhat katsoo vain,
milloin voima luonnon, kosken,
katoo, sammuu huohtain.
Lakeuden kuulaus öiden
kesäaikaan taian luo,
seppeleiden, kukkavöiden,
lemmenpaulan, kaihon suo.

Täällä toivoi äidit muinoin
rukouksin kyynelin,
isänmaata puolustamaan,
rakkaita kun kutsuttiin.
Paljon kertoo kirkko, multa,
paljon kummut, paadet nuo.
Vapaus ja kotikulta
hintaa uhrin kalliin tuo.

3. Laula, lakeuden lapsi,
vapautta, kunniaa.
Herran pelkoon taipuvaksi
isäin työtkin todistaa.
Siispä lapsi Ylivieskan
nöyrin mielin kiitos tuo.
Alta vainon, vihanmiekan
huomen paremmaksi luo.

Olkoon aina ylistetty
kotiseutu kalleimpain,
Ylivieska, Ylivieska,
vapauden kehto ain.
Ylivieska, Ylivieska,
vapauden kehto ain.
Paljon kertoo kirkko, multa,
paljon kummut, paadet nuo.

Kerttu Visuri